

drøftelser, der har været, at det har en betydning for betalingsbalancen på imellem 9 og 10 mia. kr.

Det synes jeg godt jeg vil oplyse, for det skal ikke stå, som om det ikke har nogen betydning, at det ikke er i den retning, det er gået.

Og lad mig så fastholde: Det, det drejede sig om i forhold til olie, var en lovgivning omkring olieudvinding, som vi syntes skulle beskæftes med 34 pct. til gavn for hele den danske befolkning. Det ser man anderledes på hos De Konservative, end vi har gjort i Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Til hr. Jens Peter Verner: Jeg vil meget gerne se det papir, det regnestykke, som viser, at regeringen har regnet sig frem til, at den udhuling af fradraget for indbetalinger på kapitalpension har en særlig virkning på betalingsbalancen. Det vil jeg meget gerne se, det papir.

Jeg vil også meget gerne se, hvordan udhulingen af kørselsfradraget forbedrer mobiliteten og dermed er med til at forebygge flaskehalse på det danske arbejdsmarked. Jeg vil meget gerne se, hvordan hr. Verner får sådan et regnestykke til at hænge sammen. Jeg har ikke helt fantasi til det, det må jeg indrømme, ikke mindst når jeg er i besiddelse af et papir, som regeringen selv har udformet, der viser, at alene forslaget om udhulingen af fradraget for indbetalinger på kapitalpension medfører et fald i opsparingen på 6 mia. kr.

Til hr. Jacob Buksti – ja, vi har jo været omkring det mange gange. Der var et reelt alternativ for Socialdemokratiet, for Det Radikale Venstre. Man kunne have valgt den borgerlige side. Havde man valgt den borgerlige side, havde man ikke alene fået initiativer, der ville beskytte betalingsbalancen, forebygge overophedning, forebygge flaskehalse, man ville også have haft mulighed for at lægge nogle meget stabile spor for en ansvarlig økonomisk udvikling over de næste år.

Det sagde man nej tak til fra Socialdemokratiets og fra Det Radikale Venstres side. Man valgte – og det gjorde man på forhånd – at læne sit hoved til venstrefløjspartierne. Det er man i sin gode ret til, men jeg synes ikke, det er klædeligt, at man løber fra, at det var det, man gjorde.

Så vil jeg gerne sige til hr. Estrup, som jeg ikke har haft mulighed for at svare tidligere: Hr. Estrup mente, at under det sidste møde i den

møderække, vi var til ovre hos finansministeren, som hr. Estrups egen partileder end ikke ville kalde forhandlingsmøder, men møder, hvorunder Det Konservative Folkeparti og Venstre kunne få lov til at stille spørgsmål, kommentere og oven i købet kritisere pinsepakken, blev der givet, hvad hr. Estrup kaldte nogle tilbud, som det måtte være svært for Det Konservative Folkeparti at forklare sine vælgere at vi havde sagt nej tak til.

Jeg vil gerne sige: Tak for bekymringen, men vi har ingen, ingen problemer i så henseende. Og der blev i øvrigt heller ikke givet noget, der med rimelighed kan kaldes et tilbud. Ja, ja, ret skal være ret. Man sagde, man kunne da godt kigge lidt på ikrafttrædelsestidspunktet for udhulingen af fradraget på kapitalpension til eksempel. Det var i en situation, hvor det hele handlede om, hvornår regeringen kunne være bekendt at smide Det Konservative Folkeparti og Venstre ud ad døren, så venstrefløjspartierne kunne komme ind.

Det var det, det handlede om ved det møde, vil jeg sige til hr. Jørgen Estrup. Vær nu ærlig. Vi ved nok, hvornår stemningen, sætningerne, formuleringerne, vibrationerne er til forlig, imødekommelse, og hvornår det handler om, hvem der først skal sige: Nu spilder vi vist vores tid. Vi skulle ud af vagten; det var, hvad det møde handlede om, og det kom vi også.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg tror, at danskerne er hamrende trætte af at høre om, hvem der gjorde hvad i forbindelse med pinsepakken. Vi har faktisk ikke hørt ret meget andet i denne debat fra Venstre og De Konservative end surhed over, at man er blevet afvist. Sådan er det.

Og jeg vil da spørge den konservative ordfører, om ikke det var en overvejelse værd: Lad dem da syde i deres eget fedt, altså regeringen og deres parlamentariske grundlag, SF og Enhedslisten. Det er så det. Det er der da ingen tvivl om at vælgerne vil straffe dem for.

Var det ikke en idé at overveje et alternativt flertal i stedet for hele tiden at søge tilbage mod socialisterne? Det er simpelt hen trættende at høre på. Vi har ikke hørt spor andet i den her debat.

Og så skal jeg lige sige afslutningsvis, at selvfølgelig vil Dansk Folkeparti støtte Fremskridtspartiets forslag til vedtagelse. Det er ganske udmærket. Det stemmer vi for.